

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring.

(Sygedagpenge) og

II. forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

(Dagpenge).

(Afgivet af socialudvalget den 14. april 1972.)

Udvalget har behandlet lovforslagene i 5 møder og har herunder stillet en række skriftlige spørgsmål til socialministeren.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygedagpenge).

Udvalget har drøftet spørgsmålet, om forhøjelsen af dagpengesatserne og af dækningsprocenten bør have virkning fra 1. april 1972, uanset at lovforslaget ikke har kunnet færdigbehandles inden nævnte dato. Socialministeren har på baggrund af de under drøftelserne fremsatte tilkendegivelser stillet nedenstående ændringsforslag nr. 3, hvorefter loven træder i kraft den 1. maj 1972, men således at de nævnte forhøjede ydelser har virkning fra den 1. april 1972. Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, som ledsager ændringsforslaget.

Et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag. Et *mindretal* inden for *flertallet* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale, at det principielt går ind for 100 pct.s dækning af tabt arbejdsfortjeneste tilfælde af sygdom, svarende til den hold-

ning, der kom til udtryk i betænkning af 17 marts 1972, afgivet af det folketingsudvalg, der var nedsat til behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring og arbejdsformidling, hvor et mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stillede ændringsforslag om 100 pct.s dækning af tabt arbejdsfortjeneste inden for visse grænser. Under hensyn til den økonomiske situation ville tilsvarende ændringsforslag til det her omhandlede lovforslag have omfattet de lavest lønnede. Mindretallet har undladt at fremsætte sådanne ændringsforslag, dels under hensyn til at en principiel afstemning om ændringsforslag med det omhandlede sigte som anført har fundet sted, hvorved ændringsforslaget blev nedstemt, samt dels under hensyn til at det under dette udvalgsarbejde er blevet klart, at flertal for ændringsforslag af det nævnte indhold fortsat ikke kan tilvejebringes, samt endelig for at lette udvalgets arbejde mest muligt.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) udtaler sin tilfredshed med, at socialministeren i sine seneste udtalelser til dagspressen klart erkender,

at den manglende gennemførelse af lovforslagets bestemmelser om regulering af sygedagpenge pr. 1. april 1972 alene skyldes regeringens og regeringspartiets sene iværksættelse af lovforslagets behandling.

Mindretallet tilføjer, at regeringens forpligtelse til i henhold til sygeforsikringsloven at fremsætte lovforslag til regulering af dagpengenes maksimumsbeløb kunne have været forberedt for længst og gennemført i god tid inden den 1. april 1972, hvis regeringen havde undladt at gå ind i samtidige overvejelser om at foreslå gennemført enkeltheder fra den dagpengereform, der tænkes sat i kraft fra 1. april 1973. Regeringen har i en fase af lovforslagets behandling fremsat ændringsforslag, hvorefter lovforslagets gennemførelse som helhed udskydes til den 1. maj 1972 (jfr. socialudvalgets F. 130-131 — bilag 8). Bag ændringsforslaget lå økonomiske såvel som administrative overvejelser, hvorved bemærkes, at der forelå kraftige tilskyndelser til udsættelsen fra de organer, som har den daglige administration af dagpengeudbetalingerne.

Regeringen må derfor selv bære ansvaret for sin svingende kurs på dette punkt og for konsekvenserne af at gennemføre lovforslaget i den form og på det tidspunkt, der fremgår af det nu forelagte ændringsforslag til formulering af § 2.

Mindretallet tilkendegiver sin vilje til at medvirke til sygedagpengenes regulering, hvorimod man advarer imod at ændre procentsatsen fra 80 til 90 før dagpengereformens ikrafttræden.

Mindretallet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Dagpenge).

Et flertal (socialdemokratiets og socialistiske folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med det af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og henviser til sin ovenstående udtalelse.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygedagpenge).

Af socialministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Nr. 2 affattes således:

„2. I § 29, stk. 3, ændres „4/5“ til: „9/10“, og ordene „9/10 af denne arbejdsindtægt“ ændres til: „samme grænse“.“

2) Nr. 4 affattes således:

„4. I § 53, stk. 3, ændres „4/5“ til: „9/10“, og ordene „9/10 af denne fortjeneste“ ændres til: „samme grænse“.“

Af socialministeren, tiltrådt af et flertal (Albertsen, Finn Christensen, Grete Hækkerup, Harris Jensen, Evald Kristensen, Inge Fischer Møller, Bertel Pedersen, Kurt Brauer og Grete Westergaard):

Til § 2.

3) Paragraffen affattes således:

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. maj 1972. § 1, nr. 1-4, har dog virkning fra den 1. april 1972.“

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 2.

Ændringsforslagene er redaktionelle

Til nr. 3.

På grund af tidspunktet for lovforslagets fremsættelse samt på grund af det store antal lovforslag, der for tiden er til behandling i folketinget, har det ikke været muligt at færdigbehandle det foreliggende lovforslag inden den 1. april 1972. Det foreslås derfor at ændre datoen for ikrafttræden til den 1. maj 1972, således at forhøjelsen af bidragene for arbejdere og arbejdsgivere ikke får tilbagevirkende kraft. Derimod fastholdes forslaget om, at de forhøjede ydelser får virkning fra den 1. april 1972.

Ændringen af ikrafttrædelsestidspunktet medfører, at statens merudgifter ved lovforslaget forøges med ca. 13,5 mill. kr. på grund af den tilsvarende nedsættelse af merindtægterne.

II. forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Dagpenge).

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Albertsen, Finn Christensen, Grete Hækkerup, Harris Jensen, Evald Kristensen, Inge Fischer Møller, Bertel Pedersen, Kurt Brauer og Grete Westergaard):

Til § 2.

Paragraffen affattes således:

Albertsen, formand.	Finn Christensen.	Grete Hækkerup.	Harris Jensen.	Evald Kristensen.
Inge Fischer Møller.	Bertel Pedersen.	Kurt Brauer, næstformand.	Grete Westergaard.	
Karen Thure Hansen.	Simonsen.	Robert Christensen.		
Holger Hansen.	Nathalie Lind.	Valbak.	Ole Vig Jensen.	

„§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 1972. Forhøjelsen af maksimumssatsen for dagpenge efter § 1 har dog virkning fra den 1. april 1972.

Stk. 2. De anerkendte forsikringsselskaber kan med hensyn til forsikringsaftaler, der løber den 1. april 1972, foretage regulering efter § 15, stk. 11, i ulykkesforsikringsloven som følge af forøgede udgifter efter § 1.“

Bemærkninger.

Der henvises til bemærkningerne til det ovenfor under nr. 3 fremsatte ændringsforslag, hvorefter forhøjelsen af ydelserne får virkning fra den 1. april 1972.

Lis Møller var ved betænkningens afgivelse fraværende.